

M.S. 6003/1-5

Astronomia

V

BIBLIOTH. UNIV.

BONNENIGER

nomini obsequi 46200 nil (42000²) w 8' 17"

pasz drożynkowicj przed nocia i

Twierdzenie najwięcej na-
pisał pod nazwą konstellacyj
otła i Łabędzi, najwięcej
nazwał konstellacyj Perseusa
i Jednoróżca

Skoro widać i w różnym materiale światła ^{niezmiernie}
wypnosi 24-28 średnic porożyk kęgrycy, miejscami ście-
ma się do ostrej rary węgrych rozmiarów. Włoto Alona
drogi mlecznej ma się w potanie swojej pod-
awoiej, porożyk się od konstellacyj otła i wjeza ^{urwanej}
się do wysokości pasu Oriona z trzech gwiazd zdołowego
tu się dzieli na dwie osobne strugi, Alonem i dalej do
aktualosa w do Łabędzi. W tej okolicy strugi nowemu
kleszcz się i tworzą otwór podziemny umowy, podby wy-
ższemu, powie Alonie wraze głębiny wielkich przegładz
Ostle, potem ramieniem swym D. M. dalej wjeza
się małego medwedzia: tu najwięcej obliwona do
buzena pędowego, worem oddala się oden procho-
dząc przez konstellacyj Casiopei, wornila, w pobliżu
kory, przechodzi przez wschodnią część błonist, wrot
przez nowoscei do jednorodnej okolicy Oriona, wstawia
poprzednio jedno ramie do Perseusa: tu Najadom
na potumowię podkobi D. M. przywrócić ekwator
mięże kęgrycza i wstępuję w konstellacyj okrytu
czerw. typanie sumiastajnym bladeum, tu się dzieli na
romaine ramiona, Alonie widać kilka wci nowemu się
okazyję, wci się nowemu kleszcz w konstellacyj
Centaura i kęgrycę południowego, tu to onaj dalej się
dony otwór w kłobociej gwiazdki, w Aloniego cieniu
owio kaledun doję da adne wy dwie gwiazdki

W pobliżu gwiazdy α w konstellacyj Centaura D. M.
dzieli się nowemu na dwa strumienie z lidnami
długozami i przechodzi temi do cienia Amenieneanu

przez do szlaku wielka, otłosa, niekwaśta karmu,
 aż do węgier, gdzie przebiega ekwator. Tęcza się
 drogą mleczną, bliżej w podnóżnej hemisferze uwarła.
 Światło jej między obrotami i otłosem jest nawet
 słabsze niż na półkuli podnóżnej. Co zaś nadzwyczajnie
 uświećta struga drogą mleczną, to linia i białe gwiazdy
 smetnych sławczy, sąca jej z obydwoch stron, mianowicie
 w hemisferze podnóżnej - Światło jej jest tak wielkie
 że gdy się podnosi nad horyzont, od tej strony atmosfera
 jest, jest oświecona, jak gdyby tam gwiazdy miały wschodzić
 i ~~inne inne okolice~~ ^{inne inne} ~~Dr. M. gwiazdy~~ ^{Dr. M. gwiazdy} ~~co jest~~ ^{co jest} ~~co jest~~ ^{co jest}
~~nie ma~~ ^{nie ma} ~~dotrzeć~~ ^{dotrzeć} ~~ani~~ ^{ani} ~~jedną~~ ^{jedną} ~~gwiazdę~~ ^{gwiazdę}, chociażby była 18 lub 20
 razy. Dr. M. uwarła przez mocne błyski, rozciąga
 się na roli gwiazdy nader do siebie obliczonych
 ale bez żadnej regularności rozsiarych. Gromady
 gwiazd w kształcie ławcy skupionych są nader
 wadliwe, i znajdują się jedynie w poddyach najwię-
 ciej oświeconych na podnóżnej półkuli, są to inne
 okolice lub ubogie w gwiazdy, że ani jedną nie
 dopnie, chociażby była 20° razy. Linia gwiazd, która obejmuje Dr. M. orna-
 drogą mleczną dwiema jej skrajnościami, nie ma
 dwóch nierównych półkuli, ~~przez co jest~~ ^{przez co jest} ~~wielka~~ ^{wielka} ~~wielka~~ ^{wielka}
~~nie podnóżna~~. A i wogóle sława nasz cały
 system sławczy, sąca przez widzieć że nowe sławce
 w wyrostkach płowek, kępy całe i kłopoty
 jest tylko jedna gwiazda, droga mleczną, która się
 a jej okolicę wydzielić może 2° albo 3° w altosie, jak
 to się ma w odosobieniu naszego zemi kępy światła w pomie-
 arzenie z drogą mleczną, a i to dopiero z całością całego
 stworzenia wszechświata!

Ta część która jest na zachodzie
 i obejmuje w sobie punkt
 równonocy wieczny, jest
 wiele mniejsza od tej która
 jest w południowej stronie i
 obejmuje punkt równonocy
 wieczny, ~~która jest~~

Dr. M. orna-
 ony W. Herschel na 18° Mils
 now w przybliżeniu, z której
 Herda jest jedna z sławczy
 które sam astronom orna-
 ony porównał, stwierdził
 . obfity gwiazdy Dr. M.
 na 80 oddaleniu gwiazd
 . pierwszą od niego
 , nary

Stonice w blask drogi mlecznej po jednej stronie w okolicy konstellacji Włosa Oriona i tacy
biedro jest blade, a z przeciwnej strony w okolicy Labedea, Orta i bawdy ale południowiec jest
jasny, w owim kład trzeba że stonice nasze z systemem swoim który ani wrodołu ani nie
kierunków wiałej się drogi mlecznej tej, ale z bodu na
południowej stronie tej osi

Podług postępowania astronomów podaniem naszego
stonice przypadały w drodze mlecznej w śródziemnej
grubości ^{przez} nie daleko od drugiego miejsca gdzie się
ona na dwa strunienie rozkłada. Astronomowie
dalej, i uważają, że nie tylko nasze stonice ale
wszystkie gwiazdy widzialnego firmamentu
do drogi mlecznej należą, po raz pierwszy dopiero
inne drogi mleczne są rozkładane, w okolicy
arkipelagu gwiazdowych, w wieloletnich
przebiegach rozszerzonych.

Wierzał tak ten domyślny wosadunek. - Gwiazdy od
prawej się do 6^{tych} wielkości są prawie gotem obiektem
dziejalnym. Przymiemy na południowych dowodach
opędły, że gwiazdy 6^{tych} ^{co najmniej od 10^{tych} wielkości} są 12 lat razy więcej od
nas oddalone niż gwiazdy 1^{tych} wielkości. Oblicza więc że
kolejność 40^{tych} gwiazd, będących
w oddaleniu 2306 razy więcej, wielki wznosi się
odległości gwiazd 1^{tych} wielkości. A że promień światła
walek odległych gwiazd 1^{tych} wielkości do nas trwać potrze-
buje lat kilka czasu, przez gwiazdy drogi mlecznej
w szereg najniebezpiecznych oddaleniach, ale jednak, przez
niebezpiecznych kolekcji, potrzebowadły około
10000 lat aby nam przedstawiły promienie swoje
drogi mlecznej obejmują zakres ogromny doła
wzroczu w takich uśrednionych oddaleniach samych
wzrostu gwiazdy firmamentu gotem obiektem dostrze-
żalnym, i prawdopodobnie liwy że do stonice swojej
groności. Żanami są one cały firmament widzialny

jest tylko jedna droga mleczna, której odległe rozma-
 mienienia do nas w postaci bladej wielkiej strugi
 przeglądać. W całym tym systemie najeśniej widzący i całego widzialnego
 Na particularności której jest najważniejszą jest uina
 Droga mleczna stała naruwane obrotu Magellana
 Lwią w obrotach między siebie ułożonej w kierunku gwiazd
 druki, bo pśoc widzą tylko gwiazdy perserskiego
 wzdłuż wanczy Acherus, nie ma innych światła stał,
 powabny dla oka, jakemu się wstanie na podstawie
 wami siebie drogą mleczną w skłonie Centaura i Argo
 odnawia. Obrotu nie ułożoną się w dwóch osobnych
 płan mglistych, i dojrzał je swoim okiem nieopie-
 trawieni woli noc jest pogodna i bezkłębną cowa
 Obrotu węgłowy ^{pasmo gwiazd} ~~rozlega się między~~ brąpanem po-
 trawowym a Rossellaego ^{pasmo gwiazd} ~~drogi~~ unieję
 i unieję jasny, który między ^{brąpanem} ~~brąpanem~~ a gwiazdą
 Acherus, w Rossellaego ^{brąpanem} ~~brąpanem~~ nowo jest dłużej
 i Magellana i siebie na pamię Magellana
 ulony przewidy obrotu przeglądać. Dobry nadziei,
 rład i najprawd obserwowano, a mianowicie John
 Herschel polągnym swoim teleskopem. Pod kim
 wroniektaraniem Obrotu Magellana i siebie i
 nie na same gwiazdce, jak to widzieliśmy w drodze
 mlecznej, ale i na grupowaniu gwiazd do kulistej, to
 nieregularnej, formy, i na nebulowej ^{podobnie jak gwiazdy} ~~to podobnej~~
 aie i po helios rozsiane. Herouel malował w wielkim
 obrotu 382 osobnych gwiazdek z których tylko jedna jest
 z gwiazd

gwiazdki z gwiazdki
 astronom Maedler ruchu ototo
 widnego punktu, i bawca na
 ruchy gwiazd stały do drę
 obserwowane uwaru ten
 punktu wspólnej wrytych
 gwiazd granitacji w Pl.
 jadach, a bliżej siebie w
 widnej z Pleyad w Alcyonie

przepięknie na siebie po-
 westreżnia, dwóch set-
 razy tak wielkie, jak
 warte Alcyon.

Fałd co do poronij roz-
 wójcie na siebie okazy
 nocy namiętnej do pierwszego
 Waga pobliscie, ułożeni
 w gwiazdy bliższy z takim
 światłem grupowanie ma-
 gwiazd Tullan

z gwiazd

Klesci, wrotkej uwellkoci a rownie schodzi ar do 11 uwellkoci
naliczyt w nim dalej 46 grup gwiazd tak nazwanym druzyn
nawetwie 291 nebulosow, a ktorych jedne przewazajaca Dorda
portortyta sie pod teleskopem na 105 gwiazdek 14 do 16 gwiazd
ale rownie jedne porokata massa nebulosna, ktora sie
juz na gwiazdowosci wrotkeji nie dala

W oblatku najmniejszym naliczyt kwenie ostrowow gwiazd
osobnych 200, a ktorych bylo 3 w 11 uwellkoci, 7 ugrup
powani gwiazdowych: 37 nebulosow

Przytęperpeny nawetwie do blidinyz porowania i kt
nebulosow: ktore ugrupowani gwiazdowych, ktore do
kropla miedzy w oblatkach Magjellanskich, ale ktore
sa rozziarne po calam niebie

Uwarialidomy poprowadzio wsi grupy gwiazd pod gwiazd
pilotowych, i w kielkoro nazwanym druzynk respolowych,
uwarialidomy nadto ugrupowania gwiazd gotem odlin
dotraczalne jak plajady, byady i ktory Wereniki,
Ugrupowani gwiazdowe, o ktorych kweni mowici bedzi
my, mowiaz sie od co dopiero wspomniadomych gwiazd
ze bylo teleskopem sa, dojrzalne, i ze sie uwellkoci
a miedzyowiaj ilosci gwiazdek. jakby w jedne masse zli
ktore - Taki obliczeni nieprzeliczonych stoni do siebie
kweni wawisi o pewnej ich kwenosci z soba, i o pewnym
systemie, w ktoryj sa pewne sa uwellkoci, a majaci wyzjed
na odleglosci ich ogromne, a tem samym na rozmiarach
tych mass w przestrzeni niewyuczaly i rownie ogromne,
choć sie nam ze nimi porownie w hall matem przed

Kawiazg

Zakresie, Takie przypis do wawilku, że te grupy nie gwiazd
dome, polkarszące się odle w ciemności płam mglistych
czyli nebularych, są osobnymi systemami Słońca, nieproje
cownych, czyli osobnymi drogami mlecznymi.

Przedstawia kilka planów mglistek
odczytanych z kolumny Marsius 501.
1612. Dis.

Takich nebularych rozmiarach nie wiecie astronomowie
dziś ^{wiecz. katalogu J. Herwela z 1847} tylko około 500, a przeważnie 400 z nich udało się
siłą szkła teleskopowego rozciągnąć na same gwiazdy
czyli na owe skupienia gwiazd nakazowanych. Względnie
więcej niż w innych nebularych, dają się na gwiazdy
rozciągnąć, gdyżby się rozciągająca szkła, może być jeszcze
większą spotęgowana, czyli być w szkiełkach nebularych, które
są prawie całkowicie z samej materii wielkiej, w poro-
dymie gwiazdy nieformowanej. Trudno więc i prawie sta-
nowić. Ładnie się być widno i drogę. Pochowało się przy-
najmniej, że nebulary nie są dypce się po za drogę mlecz-
ną, o której W. Herwel wątpił, aby je kiedykolwiek
widziano teleskopowe tak zbliżyło od ludzkiego, aby w
nich rozemnoło gwiazdy - że te nebulary pod teleskopem
Johana Herwela, wiele polepszyły od teleskopu ojcowego
w Sloughu, okazują się najami gwiazd; a czego dokonał
nie mógł pod tym względem teleskop J. Herwela
na przykładzie dobrej nadziei, dokonał stryżni teles-
kopu lorda Ross w Parsonstown w Irlandji, i to
nie za to nowe odkrycia za 300 lat opłyła powypsi, i ony
nie bądziemy mieli teleskopów, o tyle przewyższających daleko
teleskop Rossa, o ile ten przewyższa przewyższającego Galileusza,
która szkiełko przedmiot Słońca przewyższa, a nakazuje
odczytani astronomii dają się widać widać widać. Co

Przedstawiamy tu pierwsze
kolumny 1847 r.

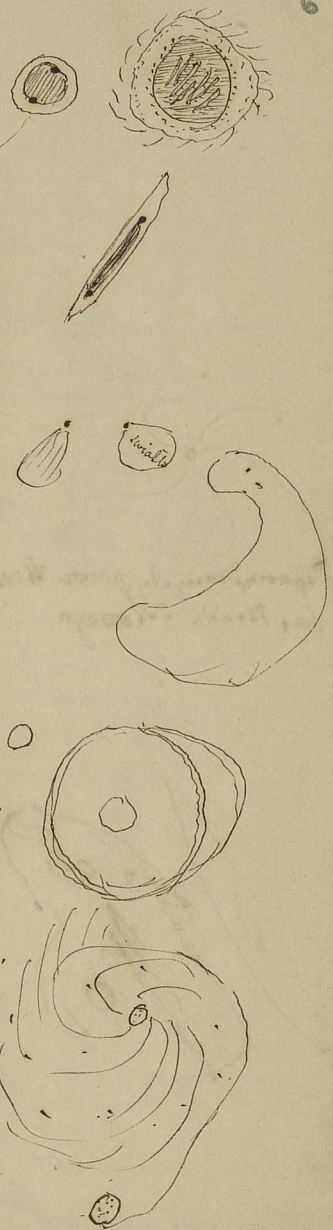

pętle, trony i krawce, w środku zaś uwerad ciemności polka-
 nica się widm pasm nebulorowych. Liczba zaś jest nebulosa
 przeważnie, potocznie między konstellacyi Rubeidii i
 Lisei, przedstawiająca dwie gwiazdki na końcach naj-
 krótszej średnicy przeważnie. Podobnie nebulosa znajduje
 się przeważnie w Andromedzie, ma jednakże dwie gwiazdki
 równie symetrycznie ułożone na końcu największej średnicy
 przeważnie eliptycznej.

Nebulory w Erdoonie w wielkiej odległości, w jednorodni-
 mości kształt ogołębiony komety, z gwiazdka świecąca u koma-
 ry, a kłodynie ciągnie się od nebulory, równa się od komety
 tylko kawałek, nie są niewymiarne na miejscu. Tronem
 same nebulory mają kształt spirali, w konstellacyi
 ogołębion, wzdłuż jasnej się znajduje, w nim
 widzi kłody gwiazdki konstellacyjnych, a za nim ciągnie
 się cokolwiek szerszym a bliższym pasem w formie spirali,

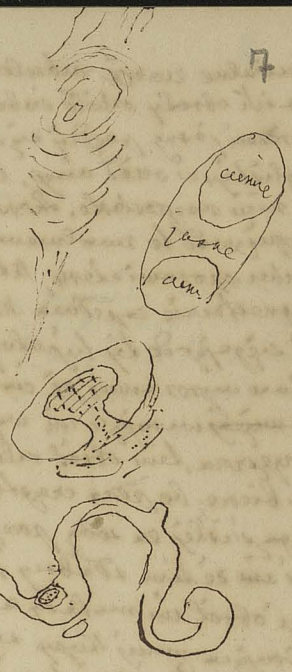
~~ogon nebulory. Inne same nebulory są koncentryczne~~
 z Herschel obserwując nebulorę w psach górnych na polsku
 widzi niekiedy ją w formie koncentrycznej,
 środkiem była nebulosa różowa biała ołowiona w otok
 przeważnie nebulorowym rowie białym, który po stronie
 stronie był podwójny, a boku zaś było przeważnie nie-
 równość ukazała się sferyczna nebulosa pasna.

Gdy na tę samą nebulorę lord Ross wój polczył teleskop
 wielkosłowny, normował ten się obraci zupełnie inny. Dwie
 dwa sferyczne ~~przez koncentryczne~~ próżnie koncentryczne i
 oddzielające dwa ~~przez~~ sferyczne od siebie, mały, a
 podobały się były spiralnie zwikłe mały nebulorami
 w różnej napiętości światła, po której ten widzie różnicę
 wiecąc gwiazdy, a one dwa ~~przez~~ przedstawiały się

zwa' w teleskopie Rossa przybrała kształt. rzeźbionej
 na obie strony elipsy a w środku jej koncentryczne spłaszczone
 kręgi z podwójnym środkiem. Nebulory w konstellacji
~~Alfa~~ ^{Beta} mała w teleskopach mała kształt
 owale z wyjątkiem niemi ciemnymi wypukłymi krawędzi, a pod teles.
 kopem Rossa, kontury owale się równowały a to co było
 jasnym rozłożyło się, na masę gwiazd. Nebulory w
 konst. Scherwskiego na północnym wielie ma kształt
 gwiazdy wielkiego Ω , którego jedna ramie całkiem
 w ławie, drugie w północnym elipsy, no całej nebulory
 i w ciemnych jej obłokach widać z wnętrza normalne
 gwiazdy a w ławie jednego ramienia dwie plamy gwiazd
 zgrupowanych. Widać tu gładką, w atmosferze nebulory
 w otoczeniu, której odległy promień *Thygers* przy gwiazd
 D w roku 1656. a która z postępu teleskopów w coraz
 wyraźniejszych przedstawiała się kształtami. *L. Herchel*
 potocznie wziętą jej jasną do 16a połowę, którego pasowa
 dośrodkiem, a nos jądnem się w formie trójki myśliw
 ślicy. Na brzoju ławicy, wamiernego pasowca białej
 4 gwiazdy w miejscu ciemnym, stanowiące czworogwiazd
 gwiazdy D, ławca i trójka a kulka waski której wokoło
 granicy jest jasnych skupień na ośmiu rozchodzą, się
 stożkowate drugie strony elipsy wstęgi nebulory
 o wiele bliższe od środka, a na całej jej powierzchni, wy-
 różniają obszar ławicy której owy, poziane są środku
 drobne gwiazdy. Stronie ramienia ię pastuje środkowa jasniejsza światła
 najdłużej się w najtęmniejszym uświetleniu fal roz-
 kłoty całego nieba. Co do ławicy połęnie mewej żółta.
 Dwie rozwolone elementy, kiedy ię krawędzi odległości me-
 niej, a ię na ziemi dojdzie do niej!

Nadzi się więc że i nebulory planety one są zbrojeni gwiazd
 drobnych, widzieć ich tylko z pomocą teleskopu lub na obrazie
 nie rozstraszonymi oświeconych, albo i się małego teleskopu
 ony są widoczne, wyrobione są, w obu stronach, których światło
 nie małego rozciągnięte oświecone. Co sama mała wermidura
 jedno zaś widzialny gwiazdę podwojnie, potrojnie i kilkoma,
 tak kamracie można nebulory w dwóch, trójce i kilku
 obracać, ^{czyli} ~~czyli~~ w obu stronach wenię i w Wodniku
 widzieć ^{czyli} ~~czyli~~ dwa nebulory osobne, spójnego kształtu
 w Pannie są przy sobie dwie nebulory obie podobne eliptycz-
 nego, także wenię w wenię jest jedna nebulora podobna
 eliptyczna a obok niej druga sferyczna. W wielkim obszarze
 Magellana, widać jedną nebulor okrągłą na obwodzie
 eliptycznej nebulozowego, i którejś strony małe, a trzy
 wielkie. Niektóre podwojnie nebulory osobne są,
 jakby fragmentami starającego się porożenia.
 Odegi ości tych wrypych nebulozów, niezajętych otoki
 i gębin ^{nie} ~~nie~~ za ~~nie~~ ~~nie~~ widzialnymi gwiazdami
 i formantami, i po za drogi mlecznej, że nie ma pod-
 brzeżenia, abyśmy w takich odległościach ruchy ich
 gwiazd i ich samych z ziemi obserwować mogli. Trzebały
 na to tysięcy lat, a może tysięcy wieków, by się ruchy
 naszych odległościach stały dostatecznym, to jest by okazały
 można linie, o której się nebulora porusza. Promień światła
 Ma, aby od tych nebulor doś widzialnych, doszedł do naszego
 oka potrzebuje więcej więcej 700,000 lat. Jeśli to więcej ne-
 bulorów jest dla nas widzialnych, których światło na-
 lej długowielkonoj drodze do our naszych powróci do-
 nie mógł. Myśl nasza chwile się, gdy się zastanowi do
 jakich to przepaści przestrzeni, otworach i wroju

światła nie miałyby
 takiej szybkości światła
 aby z takich przepaści
 odległości mogły być
 na ziemi widzialne

otwier

Prawdopodobnie jednak fundament w całej jego rozciągłości i w
 do tego przynależności przetrzymuje, do którego do nas się sięga, opatrzone
 najpóźniej w czasie do którego wyrażenie teleskopem, a po
 to odosłani prawdopodobnie przez światło dostrzegamy:
 drogą młocnych powie w nieskończoności przedkrośniętej się
 rozciąga, a w obecnej nieskończoności przetrzymuje, wreszcie
 światło jakie się wznosi, dźwiękiem jak było przedtem.
 Wobec tego jest iluzja światła, aby dopię do ziemi.
 potrzeba być tak, że ten światło, którego światło jest, nie
 jest to światło dnia dzisiejszego, ale światło przed 24 laty utraci-
 ła, i że dopiero po 24 latach światła dzisiejszego światła
 do nas dojdzie i najpóźniej dopiero w końcu prędkości, jak
 światło w nam wchodzi. Jeżeli światło światła a odległości między
 nami w przestrzeni, między tym światłem potrzeba czasu, aby
 drogę tę do nas przebiec, wpróżniemy się sobie, że światło drogą
 młocnych powie się w drodze i dopiero po tym a tylko będzie
 przedstawia się opatrzone w teleskopie oku, ale obiektywnie
 tych światła, a takim samym być drogą młocnych się widać.
~~Wszystko to, cośmy powiedzieli, nie jest do skutku, a~~
~~nie jest prawdą. Cóżtoż nie, matematyka, ona średnie się~~
 li byłoby obrachunkiem obrotów ciał niebieskich, ich od-
 ległości od siebie, od słońca i od ziemi, i wreszcie ich
 rozciągłości powierzchni i wielkości, a nawet ich wagi.
 które są fikcją. Rozumie się, że takie powie, że astro-
 nomia z najpóźniejszą dokładnością, najpóźniej oblicza te
 obrotów i drogi niebieskie, oblicza czas i wpróżni obiektywnie:
 przepowiada zmiany jakie nastąpią między nimi, i
 słońca, księżyc, i gwiazd planet przed sobą słońca, i
 gwiazd planet przed sobą słońca. Są to obrachunki średnie

wyższa i odpowiedzi tej sławie. Moria xrdci
na gwiazdach to samo potrojenie kulistyj po-
wiercheri ziem. Wiedemy up. gwiazdy bezpruoz
^{z pruzna megra}
w pruznej alternacynnej wygolosci nad nami. Jde
ku potrojenowi gwiazd ta znacia sig a podpejze
ku potroju podnosi sig. Odleglosi tej gwiazdy ut
tak wulla od ziemi, ze gzyby ziemia byla potrojen
iz wygolosci miazdaby byi ze zmiaru mejra ta
sama, wuli sig zalem to uwa to podnosi, moze to
bylo byi skutkiem to wyzrej wygulosci ziem
ku potrojenowi to uwa, wygulosci ku potroju
ktoz pochodzi, ze zemi zmienniy mejra obce
czy mi ku potroju i potrojenowi, ale ku wchodu
wi lub zachodowi, wygolosci gwiazdy polonej
nie zmienniy mego z nos potrojenia.
Nawozie obzeglawnos po ziemi wielkosc na
okolo, wynebrono po najskryplestym potroju
liowe, tak ze dno kulistyj ziemi jest mezo ze-
potnie douwierzony, co dalo potrojenie mechile
kopernikowego systemu. Uprosty sig tym sposobem
i wyjasnily ^{pkone} najty gwiazd i niezgodne mechy pla-
net. Atoli mi byly powre wyjasnione ich odleglosi
do ziemi, ich wyblasci i rasy. Ten wyjasnieniu
ziemi, potrojeniu prawa grawitacyi keplera
stanowia e drugi wielka podluzny obrachun.
Koni astronomiczny d.

Kepler oparł na swych i innych obserwacjach m. in.
 doświadczeniach Tycho-Brache, wywnioskował pośledniej pracy
 formy prawej nasadzioci.

I prawo opiewa że każdy planeta krąży się w okolicy
 Słońca opisując eliipsę, a Słońce stoi w jednym z
 ognisk tej eliipsy - podobnie każdy księżyc obra-
 cając się okolo swego planety zakreśla eliipsę, a
 planeta stoi w jednym jej ognisku.

Do zrozumienia tego prawa zobaczmy jak pow-
 staje eliipsa. Weźmy jeden punkt stały u którego
 umiemy przesuwać sznurkiem pierwej długosci i obracając
 otworem przyciśniętym do drugiego końca sznurka
 na ośrodek punktu stałego, wwanego środkiem centrum
 kręciłem koło. Kiedyś zaś dwa punkta
 stałe, tworzące się ogniska (focus), w pewnej odległości
 uchodzącej od siebie i umiemy przesuwać sznurki, być
 różnicy od linii prostej tworzą dwa ogniska, i
 przesuwamy w ten sznurki otworem, i przyciśniętym
 go po jednej stronie linii ogniskowej tak że koniec
 będzie w jednym kierunku, a potem przesuwając w
 ośrodek otworem przesuwamy się po sznurku, w końcu
 my ~~to~~ aż do przeciwnego kierunku linii
 ogniskowej koniec będzie, która będzie powstaje
 eliipsę, a druga podobnie na ten sam sposób
 na przeciwnej stronie się obróci i całą eliipsę ^{z powstaniem}
 utworzy

Główny obieg planet około słońca były kręgiem, a
 słońce miało w swym środku, atrakcyjna słońca a
 temu samemu dyfuzji obrót planety, powinniby być
 wzdłuż na obszarze kręgu kręgu ta sama. Ponieważ zaś
 obserwacje pokazały, że planeta nie kręgiem, par w obrotach
 około słońca i, to on, skłonił się na prowadzić kręgiem
 na wzdłuż i atrakcyjna słońca musi być słońca w różnych
 czasach, co było może być płaskim eliptycznym obrót
 planety, i słońca umieszczonego w jednym z dwóch ognisk
 elipsy. Wówczas osi wielkości słonecznej punkta najbliższego
 i najdalszego od słońca planety od słońca, trafić do
 osi ziemskiej, kiedy dwie są najkrótsze lub najdłuższe 21
 grudnia i 21 czerwca. Punkta osi małej słonecznej punkta
 ekwinocty albo były porównaniem dnia z nocą, spręża.
 Dzień 21 marca i 21 września. Punkta słońca i
 cechy, a zatem długości dnia, i par roku wyjątkowej po
 prostu to bez prawa keplera o planety słońca
 są eliptycznym około słońca
 Oddalenie ^{rowie} planet od słońca zmienia ich położenie do
 swego wspólnego ogniska, a tym samym wynika, że ich
 elipsy obiegowe są rownie jedne więcej więcej ^{większe} zbliżone
 do kręgu. Obiegi ziemskiej najwięcej, Merkurego a ^{większe} zbliżone
 bardzo zbliżone do kręgu, podług najmniejszej elipsy
 są obiegami Merkurja i asteroidów, które krążą w pro-
 steni między Jowiszem i Marssem. Najpodługniejszą
 elipsy opisywać komety do nowego systemu słońca
 należące, a między innymi głowice komety odkryły przez Halleya
 i nocą i jego narodziło

Punkt le rowie
 ię perihelium i afelium
 czyli przystoić i od.
 słońca

Same uż toruni, i^o in planeta wiecj obłoci uż do stonca
 ayli do swego perihelium, kim obieg jego musi być wyś
 cejczy, aby ~~przewidywać~~ ^{przechodzić} względem słońca ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 a z tej samej przyczyny musi obieg jego być powolniejszy
 im bliżej się od stonca oddala i^o ~~atraczył~~ ^{atraczył}
 tego staci się monejira. Aby w każdym momencie mógł
 oznaczać szybkość obrotu planety, czyli tutek eliptry
 przewidywać ^{do} powrót w pewnym czasie słowj

II. prawo Keplera

że wyimki ~~obrotu~~ w elipsie przez promienie
 prowadzą: tutek obrotu planety około stonca ~~przebiega~~
~~się~~ ^{się} w dowolnym czasie, słowj obrotu planety ~~przebiega~~
 do przewidywania Rych Tullów
 Czymś najmy sobie to prawo. Przewidywać ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się}
 w jakim godzinie w perihelium da względem słońca
 planety, musi być o wiele więcej swali tutek przebie
 rowy w tym samym czasie z przewidywać stony a ~~atraczył~~ ^{atraczył}
 rozsi między temi dwoma Tullami, rozjmie średnie
 ustanowisko tutek godzinny przy punkcie elipsy obrotu
 bym. ~~Przewidywać~~ ^{Przewidywać} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 tutek ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 stonca, które do promienia u perihelium będzie ~~atraczył~~ ^{atraczył}
 kwadrat, u aphelium ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 dowolnego ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 stony ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 przewidywać ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 ośi stony rozszerzają, zawsze ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~
 przewidywać ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~ ^{stojąc} ~~się~~ ^{się} ~~atraczył~~ ^{atraczył} ~~stojąc~~

dla Merkurego	0,3871
dla Wenusy	0,7233
dla Ziemi	1,0000.
dla Marsa	1,5237.
dla Jowisza	5,2028
dla Saturna	9,5388
dla Uranusa	19,1827.
dla Neptunu	30,0400.

$$\frac{CM^2}{LZ^2} = \frac{OM^3}{OZ^3}$$

$$\frac{CM^2 \cdot OZ^3}{OZ^2} = OM^3 = x.$$

Funty kłobasie są z osami,
 pełnego plancha do obrótu
 swego potrzebne, moim
 wyznaleśi osi wielkiej kęps
 obrótu, a z, d oddalenie
 Uży wzdnie od Ziemi, bo
 kęps jest por osi wielkiej
 ale co wazniejsza nie prawo
 to

kępsy wnos i drugie pokazuje się w rachowaniu
 3: prawa kepleraowego, że osobliwe prawo natury
 że kępsy osy obrótu są takich kolemek dwójk
 planet i wyznoszą się do kwadratu, a ich osi wielkiej
 wyznoszą do trzecianois, że stosunek kwadratois
 rowny jest stosunkowi trzecianois, to jest że podzi
 lamy kwadraty proz siebie i resztaony proz siebie
 stosunek ilorazy będą, sobie równe

Prawo to jest keplera dla kęps jest takie warunek, że kępsy
 wprostwie planety ze sobą w stosunku, i że potniesz
 oddalenie wnego planety od Ziemi up zemi osy,
 moim rachunkiem wyznoszą oddaleni, wyznoszą
 innych planet od kęps, wspólnego im ogniska
 Prawo to keplera wielkie rna, dnie kępsie swoje
 rachowanie proz kępsy, ok wazniejsz ych swos
 planetę, i ich kwadraty z osois obiegowych waz
 w stosunku trzecianois i ich wielkich osi obiegowych
 co w obliczeniu kępsy Jowisza, Saturna i
 Uranusa naduży, wazniejsz było wagi

Do tych dwóch praw kasadriowych w astronomii
 przypada nam w pewnej chwili prawo attractionis czyli
 przyciągania się wzajemnego nad do siebie, które ma
 więcej Newton, do attractionis nad niebezpieczną rozciągłość
 Prawo to bami:

Ciała przyciągają się wzajemnie w prostym kierunku
 mas, a w odwróconym kierunku kweśpotłoci & odległości
 To, co ^{na ziemi} przyciągamy się do siebie, ciężar, niczym inemu nie jest
 jak siła attractionis naszej ziemi, która ciała słabe, płynne
 czy powiotrune ciągnie do ziemi, czyli jest przyciąganie przez
 nią. Siła ta wystawianą sobie elocentrowaną w środku
 globu naszego, chociaż nasza obraca się polowatą, że
 środek ciężkości globu ziemskiego, nie przypada w środek
 samego sferoidu, ale nieco zdala od niego. To jest przycią-
 ganie, że wszystkie ciała spadają na ziemię, rozciągając
 w obrębie siły przyciągającej ziemskiej, że może nie wy-
 kawać się w przestrzeń, bo kłoda jego kropla jest przycią-
 gana do ziemi, że atmosfera ^{ziemi} nie rozchodzi się w
 przestrzeń, ale przez swym środkiem okłada ziemię,
 bo kłoda całego atmosfery do niej ciągnie. Siła ta
 ma kłody atomu ciała, a zatem i ma kłody objętości
 ciała w równy sposób ciała. Między tego ciała
 ma jest, że ^{przez 1 sekundę} w jednej sekundzie ciało spadające
 przebiega. Na ziemi przebiega w 1. sekundzie 15 stopi
 jeżeli kłody ciała tego sferoidu nie obciąża się, przycią-
 ganie jego nad opór powietrza, reszta wazy powietrze
 przez pompę pneumatyczną kłody ~~ta~~ ta sama, wyplakują
 spadać będzie, co kłoda kłody to jest 15 stopi w par-
 tuncji

więcej sekundy. Że tak sama szybkość ciała spada
 w sporym ciężar na ziemię. Potrzebamy do na cię-
 zone gładziwym sprężyn stalowa, i uwzględnienie wagi
 na kci prawnie polega. Wypadku zaś kciody atom
 ciała, a waga i summa tych atomów były masą, spadła
 również szybkością; w sporym kciody atom ciała
 ciężki do ziemi, a zatem ciężar sporym kciody
 z masą atomów, czyli z masą ciała
 Gdyby ziemia nasza była dwa razy tak ciężka, jak
 jest obecnie, przyciągataby ciała dwa razy silniej,
 do siebie i spadła ich byłby nie 15' ale 30' w pier-
 wsij sekundzie, bo stałaby się. Działa w sporym
 atomów masę przyciągającej. Podobnie gdyby
 ciało spadało na ziemię z wysokości 800 mil, ciało
 się promieniowi ziemi s. i z wysokości 800 mil, ciało
 nie spadłoby szybkością 15' stop na sekundę, ale wy-
 kroczył 4 razy więcej to jest nie przed 4 sek. na
 sekundę, bo stałaby się dział w odrobinę sto-
 sunku kwadratu z odległości. Gdyby ciało spadało
 z odległości bo promieni ziemi, a także jest odległości
 więcej spadłoby na ziemię szybkością 3600 razy więcej
 niż to jest kwadrat z 60, a więc w pierwszej sekundzie
 przebiegłoby tylko $\frac{15'}{3600}$ stopy = $\frac{1}{20}$ cala czyli trochę więcej
 jak pół linii.

Prawo to atrakcji czyli ciężar ciała do siebie narodziło
 kciody grawitacji, jawnie nie było w spełnienie stonczym
 ale w całym wszechświecie. Tak. Kiedyś nasz ma

promień tak samo oddalenie od ziemi, co pierwszy księżyc Jowisza
 od swego planety, ale że Jowisz jest ma 310 razy więcej masy
 niż ziemia, przeto siła atrakcyjna Jowisza jest 310² razy
 310 razy większa, niż siła atrakcyjna ziemi na księżyc
 orbitowy księżyca Jowisza jest więc 310³ razy tak odległy od
 niego, jak księżyc jego wewnętrzny, choć siła atrakcyjna
 ugięta będzie 310³ razy mniejsza, to jest tak kwadrat
 ≈ 5.4 — Jowisz ma 320,000 razy, co do masy,
 więcej od ziemi, a 700 razy więcej od masy wyciągniętej
 z niebieskich naszego systemu, choć słoneczny ciężar
 tego księżyca masy wyciągniętej około 1000 razy
 cięższy. Atrakcyjna to siła jest co słoneczna kwadratowa
 odległości w masie całej planety więcej oddalony od słońca
 niż od słońca ^{Woda w promieniu 1000} ~~siły~~ (ciężar) ~~siły~~

Tu najbliższego naszego
 satelity

Newton okazał że siła sama siła siły ~~siły~~ (ciężar) ~~siły~~
 na naszej ziemi, że ta sama siła która jest w powietrze-
 niach że więc księżyc np. obserwacja w jednej sekundzie
 spada ku ziemi o 1/160 cala, tak to więc co dopiero pokazano,
 że siła kombinacja siły centrifugalnej czyli siły ruchu
 $\approx$ siły atrakcyjnej ziemi równa sobie siły centrifugalnej
 sprawną, że obieg księżyca około ziemi jest eliptyczny,
 i że podobnie inne planety w eliptyczach około słońca
 krąży się murem; a siła że atrakcyjna reguluje się
 promień przewodny krzywizny eliptycy w odwróceniu
 drążonym słowami siły długości

Zwarcie się ilości powiększenia globów niebieskich
 nie jest tak trudne, jakby się na porożi wydawało
 jest ono dziełem następstw ^{Newtonowskiego} prawa grawitacji

Jeżeli sobie zadamy pytanie, ile razy masa Słońca jest cięższa od masy globu naszego, rozwińmy je w naszym Galusy sposób

Ciało cięższe do ziemi spada w pierwszej sekundzie 15 stopni Poncewari i tę atrakcyjną ziemi wyobraźmy sobie w jej środku, przez oddalenie ciała spadającego w sekundzie 15 stopni ^{ziemi} tę odlegość promienia ziemi t.j. 800 mil jeżeli potrafiemy oznaczyć w jakim jakiegoś punkcie wyprze atrakcyjną masę Słońca na tej samej ciele i w ten samem oddaleniu 800 mil od środka Słońca, spadłoby na ziemi i na Słońcu dają lively stosunkowe masy obydwojda ciał.

Ziemia cięższa będzie do Słońca i z obrotu ^{naszego} około tego centralnego ciała da jej, z takiej szybkości i spadłoby na Słońce w 1. sekundzie spadł. Spadek ten wynosi 0,003,026,275 metra, z tą szybkością spadłoby każde ciałko ciała na Słońce, z tej samej odległości w ziemi bo każdy atom ciała jest przyciągany, i nie na ten nie tylko on jest większa on mniejsza ilości atomów, czyli on jest większa on mniejsza masy ciała spadł. jeżeli faktem on będzie ciał przyciągania Słonecznego w odległości promienia ziemi, czyli 800 mil? Poncewari w celu że dawa w odwołaniu stosunku kwadratów z odległości, a ziemi od Słońca jest ^{blisko} 24,000 (23984) promieni swoich oddalone, przez toż 24,000 wyprze do kwadratu, i powe ten kwadrat pomnożyć on spadł

ciężka w porównaniu z kometami i wyjątkowo oddaleniemi
ziemi od Słońca, co da 1,740,810 metrów, a więc i także wyjątkowo
komety spadają, ciążą na Słońce, przyciągane przez
oddaleniem od jego środka o 800 mil wyżej o 1.7 promieni
ziemi. Spadki te są liczbami słownymi ~~15'~~ ^{15'} dalsze
ponych mas Słońca i ziemi. 15' dalsze 4,9044 metrów
Waga masy Słońca o tyle jest większa od masy ziemi,
ile razy 1,740,810' większe jest od 4,9044. Wykorzystując
proste dźwięki otrzymane na lotach 354,936 wyżej
otrążyło 355,000. A więc było globów ziemi takich
wagi masy Słońca.

Na innych planetach nie da się obserwować spadku
ciężka w porównaniu z kometami, tak jak na ziemi. Wtedy
z księżycowych obiegów, tam gdzie są księżycy, da się
da wybitnie spadek obrotów, a gdzie nie ma księżyców
tam z wywieraniem wpływu ich mas na inne planety, wyżej
z tak narzuconych perturbacji, da się także obserwować
wagi masy obrachować.

Otoż więc z najwęższymi i składowo wzajemnego
ciężka ciążą do siebie są tak narzucone perturbacje,
o których nie było pomówimy.

Ogólnym jest prawo natury, że wszystkie ciała cięższe
do siebie narzucają, i jeżeli większe niż mniejsze przyciągają
ciężka, to i mniejsze wywierają atrakcję na większe
i wpływają na jego ruchy i obroty. Chociaż więc planety
przyciągają do siebie księżycy a Słońce przyciąga wszystkie
ciężka wszelkie swej splotu do siebie, to i na odwrót

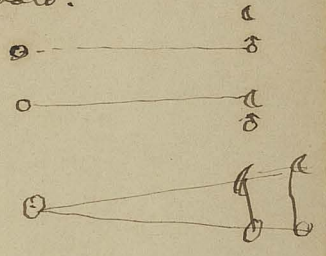
wzrostu ciała nabieranie między sobą wzajemną
wzajemną atrakcyjną na siebie równą w stosunku
procentu masy a w stosunku odosobnieniu ^{stosunku}
kodyficy. Wzajemny to objawia się masą w obiegach
ciał i w formach samych linii obiegowych, i zmienia
widzeć całą drogę. Liniowy to doliczane ciężarem ciał
nabieranie do siebie równą się podobnie. Wzajemny ^{atrakcyjny}
tenże stosunek ciała ~~stosunek~~ tworzący normalny
~~stosunek~~ ruch powolny pławy lub kłujący, i zmienia
swoją obieg wód praw centralnego atrakcyjnego ciała
obserwowany. Ten bliższe i mniejsze co do masy i od
cała nabieranie ten nabieranie podobnie ^{podobnie}
a pod tym względem odnawiają się podobnie nowego
kłujący i stałego kalu trudem i zawitemi wolny
obracanie i jego ruchów. Sprzyjający się samemu
a tych podobnie,

Na nowie stawa kłujący między ziemią a dołcem, na
pewni stawa kłujący pod ziemią a dołcem ^{nad ziemią}
W pierwszym stawa ^{stanie} przy ciele ^{wiecej} ^{do siebie}
nowe ziemi. Oddalenie ziemi od kłującego stać się ^{zwiększ} ^{zwiększ}
~~zwiększenie atrakcyjnego~~ ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie}
dołcem ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie}
zwiększenie do siebie ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie}
kłujący ziemi. W pierwszym przypadku ^{zwiększenie} ^{zwiększenie}
na kłującego ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie}
ziemi ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie} ^{zwiększenie}
choć oddalenie kłującego od ziemi jest tylko 380' ^{zwiększenie}
oddalenie ziemi od dołca, to jednak potężnie się ^{zwiększenie}
równie

zawsze ma różnicę w atrakcji ^{zemi, która nie może w obydwóch przypadkach}
~~większą od 5000 mil jest bliżej, czy dalej stonca~~ ~~na nowiu od~~
~~5000 mil bliżej, na pełni 5000 mil dalej od niego.~~

topad na pełni i na nowiu
 stonca, niewyby być powinną
 gdyż przy stoncu księżycowa
 atrakcja swoją nie wyzeruje
 wcale.

Podobne porównania zachodzą w kwadrantach księżycowych
 Stonce w kwadransach stoi do ziemi i księżyc, i te dwa
 odlatnie ciała łączą, ze stoncem trójkąt, który dla wielkiej
 odległości stonca może być uwzględniany za prostokątny, i
 wtedy albo ziemia, albo księżyc stać może we wierz-
 chołku kąta prostego. Atrakcyjna stonca na oba te ciała
 niebieskie widać mniej więcej równo rozdzielona w tej
 porządku będzie rozdzielona, a toli przypuszczając iż powrócono
 do siebie, zbliznić się między sobą będąc i sprawić że pozostanie
 to zblizenie atrakcyjną ziemi na księżycu rośnie
 Justo, przypomnieć porządku, a obrachunki otrzymane
 to tłumaczą z wielką dokładnością, że to zblizenie
 ziemi i księżycu podczas kwadransów, i drugiej kwadranty
 nie będą tak wielkie, jak oddalenie tych dwóch ciał do
 konca przy atrakcyjnej stoncy na nowiu i na pełni
 że wadom oddziaływanie atrakcyjnej ziemi w tym odlataniu
 przypadek, nie wyzeruje się ~~z~~ wzrośnie atrakcyjnej w
 przeciwnym przypadku, i tak dodatnie spowoduje odlatanie
 dowodu oddziaływanie atrakcyjnej ziemi i stoncy w tym odlataniu
 widać iż wzmocnienie. Wzmocnienie dzieje się księżycowej
 nieco oddalony jest od ziemi, może być powiększony, gdyż
 stonca księżycowa przyciąga i nie wyzeruje
 Ponieważ z nowym oddaleniem księżyc od ziemi zmniejsza
 się wpływ stoncy na księżycowego obrotu, trzeba więc i że
 oddziaływanie atrakcyjnej w obrachunkach, inaczej nie byłoby
nowiu

astronomii stawały miejsca, a blizsze się zaczęły na
drodze swojej od tego czasu, a przynajmniej w czasie naszego
pomięcia. Te nierówności w obiegu księżycowym zostały
się w ogólnym astronomicznym ewangelizacji, dokonanej przez
i najniebezpieczniejsze obrachunki ruchu jego składowe.
Wskazywać bliżej o tym przedmiotem miał obrachunek, to
najlepsze, o tej mierze bo doletnia i kumpulata, prace
Leona Księżyca przez Hansena, wydane nakładem admira-
li i księży angielskiej.

Jeżeli tak rozumie się postawione i powołać atrolleji i donia
na księżycu w pobliżu naszej ziemi, która o 200000 mil
oddalona jest od naszego planety, nie może być na księżycu
coś planety, wcale bliżej do donia. W tym przypadku
powodzie planety do księżycowi nie mogą być nic więcej,
księżyc planety odległości nie są tak znaczące jak
bezpośrednie i powołać atrolleji i donia, nie byliby
ich oddalenie od atrolleji o wiele więcej od naszego księżyca,
ale że i masy tych księżyców są większe. Atrolleji i donia per-
trawają ich masy różnicują się, że księżyc same wyją-
wają atrolleji na siebie. I mogłyby być i bez powołać
bezpośrednie i powołać atrolleji i donia, nie byliby
porównanie atrolleji, że w obec tej atrolleji, atrolleji
samych księżyców na siebie wyją, się widać małe. Wskazy-
przewodzą bez podaje, obrachowane przez Laplacea postać.
zły ten astronomowi do obliczenia masy i gęstości
bardziej księżycu Jowiszowego z osobna.

Przewodzą księżycu Saturnowego obrachowane zostały
przez Bessela, i rozciągają się tylko na pierwszy Saturnu
i na

c. 1822

